

Прокуратура України
ПРОКУРАТУРА МІСТА КИЄВА

03150, Київ, вул. Пределаєвська, 45/9, факс: 524-82-73

22.11.11 № 09/1-2566-09

Керівнику Департаменту
Секретаріату Уповноваженого
Верховної Ради України з прав людини
Галаєвському Ю.В.

✓ Щітці В.В.

Житомирська установа виконання покарань № 8
вул. Ватутіна, 172, м. Житомир

Ваші звернення щодо перевірки фактів порушень ст.ст. 7, 14 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, зокрема, щодо заборони катувань, під час розслідування кримінальної справи стосовно Щітки В.В., констатованих 19.07.11 Комітетом з прав людини Організації Об'єднаних Націй, прокуратурою міста Києва розглянуто.

Встановлено, що вироком Київського міського суду від 12.12.2000 року Щітку В.В. засуджено за ч. 4 ст. 117, п. «ж» ст. 93, ч. 2 ст. 140, ч. 2 ст. 222, ст. 42 КК України (в редакції 1960 року) до довічного позбавлення волі з конфіскацією всього майна, що належить йому на праві власності.

Щітку В.В. визнано винним у тому, що він 11.07.2000 року приблизно о 16.30 год., знаходячись у квартирі № 73 по вул. Героїв Дніпра в м. Києві у стані алкогольного сп'яніння, вчинив зґвалтування Лой А.А., а потім і умисне вбивство, поєднане із зґвалтуванням, а також крадіжку особистих речей і цінностей, спричинивши значну матеріальну шкоду потерпілим на загальну суму 34248 грн., та незаконному носінні при собі без відповідного дозволу холодної зброї.

Засудженням на вказаний вирок внесено касаційну скаргу, за результатами розгляду якої ухвалою Верховного Суду України від 22.02.2001 року його скаргу відхилено, а вирок Київського міського суду від 12.12.2000 року залишено без змін. У вказаній ухвалі зазначено, що у процесі розслідування і в судових засіданнях повно і всебічно досліджено обставини вчинення зґвалтування і вбивства потерпілої, доказами, що є у справі, встановлено, що ці злочини вчинив Щітка В.В., тому підстав для скасування вироку немає.

Вина засудженого Щітки В.В. в інкримінованих злочинах повністю підтверджується показаннями потерпілих і свідків, висновками експертиз, протоколами слідчих дій та іншими матеріалами кримінальної справи у їх сукупності, що належним чином оцінені судовими інстанціями.

Правдивість визнавальних показань засудженого, наданих у з'явленні із зізнанням особисто прокурору Мінського району м. Києва 12.07.2000 року, а також визнавальні показання, надані ним як підозрюваним 12.07.2000 року, не викликають сумнівів, оскільки не дивлячись на те, що він від них у подальшому відмовився, повністю узгоджуються із іншими доказами у справі.

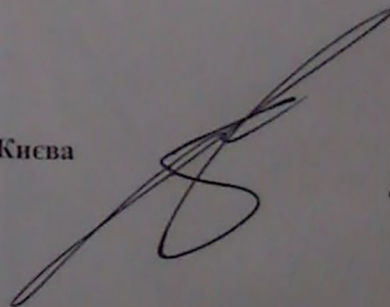
У матеріалах справи наявні дані, що 28.09.2000 року стосовно працівників міліції прийнято рішення про відмову в порушенні кримінальної справи за ст. 166 КК України (в редакції 1960 року) за результатами перевірки доводів Щітки В.В. про застосування стосовно нього недозволених методів дізнання та досудового слідства, у зв'язку із чим ним надано з'явлення із зізнанням та визнавальні показання під час допиту як підозрюваного. Також у ході судового слідства у справі допитано слідчого, який розслідував справу, та працівників міліції, які заперечили вчинення будь-якого тиску та застосування недозволених методів дізнання та досудового слідства відносно підсудного.

Висновки Комітету з прав людини Організації Об'єднаних Націй щодо порушення права Щітки В.В. за ст.ст. 7 та 14 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, зокрема, його катування під час досудового слідства, несправедливого та необ'єктивного судового розгляду, підтвердження у ході проведеної перевірки не знайшли.

Прокуратура міста Києва підстав для перегляду судових рішень стосовно Щітки В.В. не вбачає.

З повагою

Перший заступник прокурора м. Києва
старший радник юстиції

Д. Лупеко